

poněvadž tenkrát pacht ještě zrušen nebyl a teprve následkem výpovědi dne 1. května 1905 zrušen býti měl. Důsledky zrušení pachtu nastaly tedy teprve dne 1. května 1905, totiž po uplynutí dané čtvrtletní výpovědi a před tímto dnem požadovaná, resp. žalobou domáhaná náhrada nebyla ještě splatná.

K takové ještě neplatné náhradě nelze, poněvadž se tu nejedná o alimenty, žalovaného dle §. 406. c. s. ř. vůbec odsouditi.

Bylo proto odvolání co neudůvodněné zamítnouti.

Rozhodnutí c. k. krajského jako odvolacího soudu v Chrudimi ze dne 12. května 1905, č. j. Bc. I. 35/5—7. *Flieder.*

---

*Nevyloučí-li věřitel, uzavíraje s dlužníkem porovnání, výslovně nějakého svého nároku, vztahuje se porovnání na veškeré nároky.*

Pivovar v S. měl za J. H., majitelem skladiště a dodavatelem piva pohledávku za pivo v obnosu přes 3000 K.

Právní zástupce pivovaru vyrovnal pohledávku tu s J. H. na obnos 3000 K a odkvitoval mu ji s doložkou »na úplné vyrovnání«.

Později zažaloval pivovar J. H. a na vrácení 32 beček  $\frac{1}{4}$  hektolitrových případně na náhradu jich ceny 192 K.

Žalovaný připustil, že beček těchto dosud nevrátil, namítal však, že v porovnaném obnosu i náhrada za scházející bečky byla zahrnuta; ostatně projevilo ochotu, že žalobníku bečky, budou-li mu snad nějaké od odběratelů jeho vráceny, uschová a vydá.

Právní zástupce pivovaru co svědek potvrdil, že při uzavřeném porovnání o bečkách řeči nebylo a že se porovnání na bečky vztahovati nemohlo, poněvadž jemu byl k vymáhání svěřen pouze dluh za pivo.

I. stolice žalobu zamítla z důvodů uvedené doložky na kvitanci.

II. stolice vyslechla zástupce pivovaru i žalovaného ad informandum a zjistila tím, že bečky se odběratelům piva neúčtují, nýbrž scházející po delší době, obvykle as 6 měsíců, se reklamují.

Na základě toho dospěla k přesvědčení, že žalovaný zapravením obnosu 3000 K z porovnání své povinnosti, aby zbývající za ním bečky žalobníku navrátil resp. hodnotu jich nahradil, se nespřstil i změnila rozsudek I. stolice a uznala po návrhu žalobním.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek I. stolice

#### **z d ů v o d ů,**

že přičilo by se podstatě porovnání (§§ 1380. a 1389. ob. z. obč.), když by bečky z něho se vyloučily. Chtěl-li žalobce je vyloučiti,

pak bylo na něm, aby o tom se vyjádřil; omylu ve smyslu §. 1385. ob. z. obč. tu není.

(Rozh. z 16. ledna 1906, č. 13.)

Bb.

*Těž mimosoudní vzdání se opravného prostředku spadá pod ustanovení §§. 472. a 208. č. 1. c. ř. s. Do rozhodnutí dle §. 472. c. ř. s. učiněného připouští se pouze rekurs. Učiní-li se v revizi pouze návrh na změnu, nikoliv však na zrušení rozsudku II. stolice, nelze k výtce neúplnosti řízení přihlížeti.*

V paternitním sporu dopsal zástupce žalující strany zástupci žalovaného, že se s výživným a ostatní I. soudcem přiřknutou náhradou spokojuje a odvolání do rozsudku I. stolice nepodá, jestliže jemu do 3 dnů bude oznámeno, že žalovaný toho rovněž neučiní. Toto oznámení se ve lhůtě skutečně stalo. Nicméně poručník nezl. nemanž. dítěte zakročil o své újmě u soudu poručnického o zmocnění ku podání odvolání a bylo mu toto soudem tím nařízeno.

Odvolání to pak poručník svým jménem (za výživu dítěte do podání žaloby z vlastních peněz poskytovanou) jakož i jménem poručnictví dítěte včas podal, žádaje změnu rozsudku zvýšením výživného i náhrady pro praeterito.

Zemský soud v Brně odvolání poručníkem ve vlastním jméně podané z důvodu §§ 472. a 495. c. ř. s. jakožto nepřipustné zamítnul, jelikož vzdání se opravného prostředku pro poručníka samého resp. ohledně jeho vlastních nároků, byť i jen mimosoudně se stalo, dle §. 31. c. ř. s. jest závazným, kdežto, aby vzdání to závazným bylo i pro dítě, vyžadovalo by se dle §. 233. ob. z. obč. schválení soudem poručnickým. Odvolání jménem dítěte podanému zemský soud nevyhověl.

Poručník podal jménem vlastním i jménem svého svěřence dovolání, jemuž nejvyšší soud nevyhověl.

### V d ů v o d e c h

se mezi jiným praví:

Tvrdí-li se v dovolání, že zástupce žalující strany, vzdávaje se odvolání do rozsudku I. stolice, nalezal se ohledně majetkových poměrů žalovaného v omylu, tož nelze již z důvodů formelních k tomu přihlížeti, jelikož stolice dovolací dle §. 504. c. ř. s. prozkoumati má rozsudek soudu odvolacího pouze v mezích návrhů v řízení dovolacím učiněných, návrh dovolací však zní výslovně jen na změnu rozsudku II. stolice, žádosti na případné zrušení jeho dle §. 506. č. 2. c. ř. s. však neobsahuje. Nemohlo tudíž dovolání jménem dítěte podanému vyhověno býti.